

[Aksel Larsen.]

mig, for mig gives der ikke noget i går; jeg bærer ikke gamle klæder, jeg er ikke slave af andres teorier og heller ikke af min egen fortid.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Det synes jeg var nogle særdeles oplysende bemærkninger ikke mindst for de SF'ere, der stadig væk idag er modstandere af militærbevillingerne. Tak.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg beklager at måtte konstatere, at et medlem af dette ting ikke er i stand til at forstå dansk. Det har været erklæret tit nok af os, at vi er modstandere af militærbevillinger. Hr. Bernhard Baunsgaard har hørt dette tit nok, og alligevel tillader han sig at stå op her og sige usandhed.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Det er mig desværre ikke muligt at se, hvilken usandhed jeg har sagt. Jeg har kun citeret, at hr. Aksel Larsen engang talte om et folk i våben, og at det var nedrigt at påstå, at han ikke ville noget forsvar, hvorpå hr. Aksel Larsen nu står op og citerer Joseph Chamberlain om, at man har lov til at skifte standpunkt. Det sidste synes jeg stadig væk er meget oplysende for disse modstandere af militærbevillinger, som formodentlig stadig findes hos SF'erne. Tak.

(Kort bemærkning).

Poul Dam: Jeg skal blot sige, at den dag, vi skifter mening i militærpolitikken, vil vi først lade os manuducere hos hr. Bernhard Baunsgaard om, hvordan man skifter mening på dette område; det har det radikale venstre vist et strålende eksempel på gennem hele sin historie.

Damsgaard: I de sidste 3 timer har vi jo været vidt omkring med mange emner i mere eller mindre nærhed af finanslovsforslaget. Jeg skal prøve på at vende tilbage til det på en måske mere jordbunden måde, end det sidst har været tilfældet.

Jeg har også lyst til at gøre et par bemærkninger til hr. Skråppenborg-Nielsen, selv om denne ordveksling nu har fundet

sted — så vidt jeg forstår, er det dog hr. Skråppenborg-Nielsen, der er finanslovsordfører. De udtalelser, som hr. Skråppenborg-Nielsen fremsatte i al almindelighed, kan ikke give anledning til nogen særlige kommentarer. Det mest interessante var næsten det, han undlod at sige, han undlod, som man plejer, at oplyse folketinget om, hvorvidt man, hvad jeg ikke tror, vil undlade at stemme for finansloven, eller om man vil stemme for finansloven. Det plejer man dog alligevel at fortælle her i folketings salen. Det undlod, måske med vilje, hr. Skråppenborg-Nielsen som ordfører her ved finanslovdebatten. Men efter alt, hvad der er gået forud siden folketingsvalget, hvor SF er gået ind under et politisk ansvar, vil jeg indtil videre regne med, at SF vil stemme for finanslovsforslaget og herigennem tage et økonomisk ansvar også for mange af de reformer, som SF har proklameret. Jeg går altså indtil videre ud fra, at SF stemmer for finanslovsforslaget, når vi kommer til den endelige afstemning.

Jeg har yderligere et par bemærkninger til socialdemokratiets ordfører. Jeg vil gerne vende tilbage til det, jeg også var inde på i min første tale. Hr. Lysholt Hansens udtalelse om vor fælles tillægsbetænkning, som har været så meget omtalt her i dag, synes jeg ikke er helt rigtig. Han udlægger denne betænkning, som vi var fælles om at skrive, som det passer ham, og ikke som skrevet står. Hr. Lysholt Hansen siger: venstre vil efter det, der er sagt i betænkningen, ikke mere stille forslag om særlige besparelser; der er dermed slået en pæl igennem mange års tale om at lægge loft over de offentlige udgifter, for ved denne betænkning accepterer venstre, at de offentlige udgifter skal stige mere end produktionen. Men det er jo ikke det, man naturligt læser ud af denne betænkning. Man siger tværtimod, efter at man har konstateret den store andel, som de offentlige udgifter lægger beslag på af nationalindkomsten:

„Man finder derfor, at det i højere grad end hidtil bl. a. vil være påkrævet at have opmærksomheden henledt på statens lønudgifter“,
og så kommer der en række ting som lønudgifter og investeringer på forskellige områder, som netop indebærer, at man tæn-